

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2790/2538

นายชม พูลเพชร โจทก์ นายชาติชาย หลิมตระกูล จำเลย นายชาติชาย หลิมตระกูล จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.วิ.อ. มาตรา 225,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกาพร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษา ที่พิจารณาในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ อนุญาตให้ฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นสั่งว่า ไม่มีเหตุจะรับรองฎีกายกคำร้อง และสั่งฎีกา ว่า ฎีกาของจำเลยเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ต้องห้าม อุทธรณ์ (ที่ฎีกาจะเป็นฎีกา) ส่วนปัญหา ข้อกฎหมายนั้น ก็ไม่เป็นสาระแก่คดี ไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า คำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง ของศาลชั้นต้นคลาดเคลื่อน สมควรส่งคำร้องให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์พิจารณาสั่งอีกครั้งหนึ่ง ส่วนฎีกาที่ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม และจำเลยไม่ได้ออกเช็คเพื่อชำระหนี้โจทก์ เพราะ โจทก์กับจำเลยไม่มีมูลหนี้ต่อกันนั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับวินิจฉัย โปรดยกคำสั่งให้ศาลชั้นต้น ส่งสำนวนไปให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์อนุญาตให้จำเลยฎีกาใน ปัญหา ข้อเท็จจริงและรับฎีกาปัญหาข้อกฎหมายของจำเลยไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ ไม่ปรากฏ หลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้อง แล้วหรือไม่ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ ประทับฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิด จากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม เรียงกระหน ลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 กระหนแรกจำคุก 4 เดือน กระหนที่สองจำคุก 1 เดือน รวมจำคุก 5 เดือน ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ในปัญหา ข้อเท็จจริงศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาต และมีคำสั่งไม่รับฎีกา ดังกล่าว (อันดับ 98,97) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 99) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ที่จำเลยฎีกาว่า เมื่อผู้พิพากษา ศาลชั้นต้นไม่ รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ก็ควรส่งคำร้อง ของจำเลยไปให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ พิจารณาสั่งอีกครั้งหนึ่ง นั้น เห็นว่า คำร้องของ จำเลยระบุว่า ขอให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือ ศาลอุทธรณ์ที่ได้ร่วมพิจารณาคดีนี้รับรองให้จำเลยฎีกาปัญหาข้อเท็จจริง ตามคำร้องของ จำเลย แสดงว่า จำเลยประสงค์ให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์คนใดคนหนึ่งเป็นผู้สั่งคำร้องของ จำเลย เมื่อผู้พิพากษาศาลชั้นต้นสั่งไม่รับรองให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงแล้ว คำสั่งดังกล่าว จึงเป็นไปตาม คำร้องของ จำเลยและเป็นที่ยุติแล้ว จำเลยจะฎีกาคำสั่งดังกล่าว อีกไม่ได้ ส่วนฎีกา ของจำเลยในข้อ 2.1 นั้น เป็นฎีกาคุลพินิจ ในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ เป็นฎีกาใน ปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นไม่รับฎีกาของจำเลยข้อนี้ชอบแล้ว สำหรับฎีกาของจำเลยในข้อ 2.2 จำเลยฎีกาว่า คำบรรยายฟ้อง ของโจทก์ไม่สมบูรณ์ตามกฎหมาย เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ที่ เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย จึงให้รับฎีกาของจำเลยเฉพาะ ข้อ 2.2 ไว้พิจารณา ให้ศาลชั้นต้น ดำเนินการต่อไป

องค์คณะ

สมชัย สายเชื้อ · พิมล สมานิตย์ · กนก พรณรัชชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

